

Βεροίας Παντελεήμων για τον μακαρισμό της Θεο-τόκου από την Ελισάβετ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Στον Εσπερινό και στη Μικρή Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας χοροστάτησε τη Δευτέρα, 2 Αυγούστου, το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Μακαρία ή πιστεύσασα, ότι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου».

Εισήλθαμε από χθες στην περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, στον μή-να, τον οποίον η ευλάβεια των πα-τέρων μας προς το σεπτό και πανα-κήρατο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, της αφιέρωσε με πολλή αγάπη.

Εισήλθαμε από χθες στην περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, που μας βοηθά με τη νηστεία αλλά και με τις ιερές Παρακλήσεις, που ψάλ-λουμε κάθε απόγευμα προς την Παναγία Παρθένο, να προετοιμα-σθούμε για τη μεγάλη εορτή της ενδόξου

Κοιμήσεώς της.

Όλη όμως αυτή η προετοιμασία, την οποία μας παρακινεί η Εκκλησία μας να κάνουμε, προβάλλοντας από την αρχή του Αυγούστου τη σεπτή και παναγία μορφή της Κυρίας Θεοτόκου, έχει και έναν ακόμμη στόχο. Και αυτός είναι να μας φέρει σε βαθύτερη επαφή με το πρό-σωπο, το οποίο τιμούμε, να ανα-νεώσει και να ενισχύσει το σύνδεσμό μας με την Παναγία μας, να μας διδάξει με τη ζωή της και με τις αρετές της.

Και αν εμείς σπεύσαμε απόψε εδώ στον ιερό ναό της Παναγίας, για να την υμνή-σου-με και συγχρόνως να της εμπιστευθούμε τους πόνους και τις αγωνίες μας, τις αβεβαιό-τητες και τα αιτήματά μας, Εκείνη, η Παναγία μητέρα μας, «επορεύθη εις την ορεινήν μετά σπουδής», όπως ακούσαμε στο ιερό Ευαγγέ-λιο, για να συναντήσει την εξαδέλ-φη της Ελισάβετ.

Δεν πορεύθηκε όμως μόνη. Μάρ-τυρες αυτής της επισκέψεως γίνα-με όλοι, καθώς ακούσαμε τον ιερό ευαγγελιστή Λουκά να περιγράφει τη μοναδική αυτή συνάντηση.

«Προβεβηκυία» η μία στην ηλι-κία, η Ελισάβετ, δεν πίστευε μέχρι πριν από λίγους μήνες ότι θα απο-κτήσει παιδί, και μάλιστα τον Πρό-δρομο του Κυρίου.

Παρθένος η ταπεινή Κόρη της Να-ζαρέτ, η Υπεραγία Θεοτόκος, δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι θα γίνει Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού.

Αυτό το μυστήριο, το μυστήριο της θείας οικονομίας για τη σωτη-ρία του ανθρωπίνου γένους, απο-κα-λύπτεται τώρα στην Ελισάβετ με θαυμαστό τρόπο, και εκείνη απευ-θύνει τον μακαρισμό της προς την Παναγία Παρθένο.

«Μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου».

Εἶσαι μακαρία, εἶσαι ευτυχής, γιατί πίστευσες ὅτι θα πραγματοποιηθοῦν ἀπολύτως ὅλα ὅσα σου εἶπε ὁ Κύριος διὰ τοῦ ἀγγέλου.

Ὁ μακαρισμός της Ὑπεραγίας Θεο-τόκου ἀπό την Ελισάβετ ἀπο-τε-λεί συγχρόνως και τον μεγαλύ-τε-ρο ἔπαινο της πίστεώς της. Γιατί τι ἄλλο εἶναι πίστη, παρά «ελπιζο-μένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγ-χος ου βλεπομένων», ὅπως θα γράψει ἀργότερα ὁ πρωτοκορυ-φαί-ος ἀπόστολος Παῦλος.

Και ἡ Παναγία Παρθένος πίστευσε ὅτι θα πραγματοποιηθεῖ τὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ, που της διαβίβασε ὁ ἀρ-χάγγελος Γαβριήλ κατὰ την ἡμέρα τοῦ Ευαγγελισμοῦ της. Πίστευσε κάτι που δεν εἶχε συμβεῖ ποτέ προ-η-γουμένως και δεν θα συμβεῖ ποτέ ξανά, να συλλάβει τὸν Υἱό και Λόγο τοῦ Θεοῦ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου και να γεννήσει τὸν Σωτήρα και λυτρωτή τοῦ κόσμου.

Πίστευσε σε κάτι που κάθε ἄλλος θα το ἀμφισβητούσε και ἐμπιστεύ-θηκε την ὑπαρξή της ολόκληρη στον Θεό, για να ἐπιτελέσει δι' αὐτῆς τὸ σχέδιό του για τὴ σωτηρία των ἀνθρώπων.

Πίστευσε ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, και γι' αὐτό ἐζήτησε τὸ θαῦμα, ἐζήτησε

το μυστήριο της σω-τη-ρίας να κυοφορείται μέσα της και να συντελείται χάριν των αν-θρώπων.

Και αν η Ελισάβετ μακαρίζει την πίστη της Υπεραγίας Θεοτόκου, η ίδια μας αποκαλύπτει τη ρίζα της πίστεως. Και αυτή δεν είναι άλλη από την ταπείνωση. Ευχαριστεί τον Θεό «ότι επέβλεπεν επί την τα-πείνωσιν της δούλης αυτού».

Η ταπείνωση της Παναγίας είναι το θεμέλιο της πίστεως. Οποιοσδήποτε άλλος, χωρίς τη δική της τα-πείνωση, δεν θα είχε τη χάρη του Θεού για να πιστεύσει. Δεν θα είχε τη χάρη του Θεού για να δει να γίνεται στη ζωή του πραγματικό-τη-τα, αυτό που αιώνες περίμενε η ανθρωπότητα, και μάλιστα με τρόπο μοναδικό. Η ταπείνωσή της είναι αυτή που κάνει τον Θεό να της προσθέσει την πίστη που χρειάζεται για να μπορέσει να βιώσει το μεγαλύτερο θαύμα των αιώνων.

«Μακαρία ή πιστεύσασα, ότι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου».

Αυτός ο μακαρισμός που απευθύνει η Ελισάβετ προς την Υπεραγία Θεοτόκο ας παρακινήσει και εμάς, που τιμούμε ιδιαίτερα αυτό το διάστημα την Παναγία μας, ψάλ-λο-ντας με κατάνυξη τους Παρα-κλη-τικούς της κανόνες, να καλλι-ερ-γήσουμε στην ψυχή μας την ταπείνωση, ώστε να γίνει βάση και θεμέλιο της πίστεώς μας στον Θεό, που θα την αυξάνει και για μας με τη χάρη του, ώστε, όσες δυσκολίες και πειρασμούς και αν αντιμε-τω-πι-ζουμε, όπως και το διάστημα αυτό που δοκιμαζόμαστε από την παν-δη-μία του κορωνοϊού, να έχουμε την πίστη και τη βεβαιότητα ότι ο Θεός «οὐκ ἑάσει ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνά-με-θα», αλλά θά δώσει «σύν τῷ πει-ρα-σμῷ καί τήν ἔκβασιν αὐτοῦ».

Ιδιαίτερα την περίοδο αυτή του Δεκαπενταυγούστου, μας διδάσκει η Υπεραγία Θεοτόκος με την ταπείνωσή της, και επιβεβαιώνει αυτό που είπε ο Κύριος «επί τίνα επιβλέψω; επί τον ταπεινόν και ησύχιον και τρέμοντά μου τους λόγους». Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δούμε το πρόσωπο του Θεού. Έτσι μόνο μπορούμε να πλησιάσουμε την Υπεραγία Θεοτόκο· όταν καλλιεργήσουμε μέσα μας την ταπείνωση, η οποία θα μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε και τους πειρασμούς και τις δυσκολίες· όταν καταφεύγουμε με ταπείνωση στον Θεό και ζητούμε το έλεός του και ιδιαίτερα την περίοδο αυτή προς την Κυρία Θεοτόκο, την Παναγία μας.

Εύχομαι το υπόλοιπο αυτής της περιόδου να είναι περίοδος ταπεινώσεως, προσευχής και επικοινωνίας με την Παναγία μας, με την Κυρία Θεοτόκο, την Κυρία των αγγέλων αλλά και Κυρία πάντων ημών».